

Sygn. akt I C 3181/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa Ł. B.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6 100,00 (sześć tysięcy sto 00/100) zł z odsetkami:

- ustawowymi za okres od dnia 20 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 5 100 zł;

- ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 1 000 zł

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 122 (trzy tysiące sto dwadzieścia dwa 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 2 400 zł kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt: I C 3181/16

UZASADNIENIE

Powód Ł. B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 5100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2014r., a od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów.

Pismem z dnia 4 grudnia 2017r. powód rozszerzył powództwo domagając się ostatecznie zasądzenia od pozwanego kwoty 6100 zł, przy czym od kwoty 5100 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 20 grudnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. a od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty, zaś od kwoty 1000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po doręczeniu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 17 listopada 2014r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. nr rej. (...) należący do J. B.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Na podstawie umowy cesji z dnia 3 lutego 2015r. poszkodowany przelał na powoda wierzytelność od

strony pozwanej obejmującą roszczenie indemnizacyjne związane z rozpatrywanym zdarzeniem. Ubezpieczyciel, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji, w toku likwidacji wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 8500 zł.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że wypłacił powodowi łącznie kwotę 17360,20 zł tytułem odszkodowania. Pozwany podał, iż zważywszy na brak ekonomicznego uzasadnienia do podjęcia naprawy szkoda rozliczona została jako całkowita. Wartość pojazdu sprzed zdarzenia określona została na 15200 zł, zaś w stanie uszkodzonym na 6700 zł. Zdaniem pozwanego wartości te zostały ustalone prawidłowo a wysokość wypłaconego odszkodowania jest adekwatna do powstałej szkody.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 listopada 2014r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został stanowiący własność J. B. pojazd marki M. nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(okoliczność bezsporna)

Wierzytelność o odszkodowanie za powstałą szkodą powód nabył od poszkodowanego na podstawie umowy cesji z dnia 3 lutego 2015r.

(dowód: umowa k. 15).

Właściciel pojazdu zgłosił szkodę pozwanemu 19 listopada 2014r. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił tytułem odszkodowania kwotę 8500 zł.

(okoliczność bezsporne, ponadto: kosztorys k. 8 – 9, wyliczenie k. 10 – 12, pismo k. 13, 16, korespondencja mailowa k. 14, akta szkody na płycie CD k. 27).

Wartość pojazdu w stanie sprzed szkody wynosiła 22500 zł, zaś w stanie uszkodzonym 7900 zł. Koszt przywrócenia pojazdu do stanu jak sprzed szkody przekraczał jego wartość rynkową w stanie nieuszkodzonym i naprawa ta była ekonomicznie nieuzasadniona.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej P. D. k. 43 – 46, opinia uzupełniająca k. 88).

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach znajdujących się aktach przedmiotowej sprawy, a także aktach szkody pozwanego, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała.

Przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych wskutek wypadku z 17 listopada 2014 r., Sąd wykorzystał opinię biegłego sądowego P. D.. Biegły sporządził opinię zgodnie z zakreśloną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Zarówno opinia zasadnicza jak i uzupełniająca zostały w sposób przekonywający uzasadnione i nie zostały zakwestionowane przez strony żadnym zarzutem, który mógłby wywołać uzasadnione wątpliwości co do wiedzy i bezstronności biegłego. W związku z powyższym Sąd w całości podzielił wnioski zawarte w opiniach biegłego.

Co do możliwości dokonania naprawy pojazdu powoda biegły w sposób przekonywający wyjaśnił, iż byłaby ona ekonomicznie nieuzasadniona, zażywszy, że koszt przywrócenia pojazdu do stanu jak sprzed szkody przekraczał jego wartość rynkową w stanie nieuszkodzonym.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda w jego ostatecznym kształcie należało uwzględnić w całości.

Na wstępie wskazać należy, że nie była sporna sama zasada odpowiedzialności pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Pozwany nie kwestionował, że na podstawie zawartej ze sprawcą szkody umowy w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odpowiada on za następstwa wypadku z 17 listopada 2014 r., w wyniku, którego uszkodzeniu uległ pojazd należący do J. B.. Pozwany kwestionował jedynie wysokość dochodzonego pozewem odszkodowania.

Tym samym stwierdzić należy, że podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis 415 kc w zw. z art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – zgodnie z art. 822 § 4 k.c. – może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Działanie sprawcy szkody, jaka wystąpiła w samochodzie należącym do powoda, należało ocenić w świetle przepisu art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Z kolei odpowiedzialność ubezpieczyciela, o której mowa w art. 39 i 40 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz 1152, z późn. zm.) stanowi pochodną odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, przy czym obejmuje ona zarówno odpowiedzialność za własny, jak i cudzy czyn. W myśl art. 34 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 35 ww. ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W świetle cytowanych przepisów Sąd stwierdził, że pozwany, ponosząc odpowiedzialność wobec powoda zobowiązany był do pełnego pokrycia wyrządzonej szkody, co wynika z treści art. 361 k.c. Naprawienie szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu mechanicznego następuje poprzez zapłatę stosownej kwoty, niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, a jeżeli pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (zob. wyrok SN z 1 września 1970 r., II CR 371/70, OSNCP 1971, nr 5, poz. 93, wyrok SN wyrok z 20 kwietnia 1971 r., II CR 475/70, OSPiKA 1971, nr 12, poz. 231).

W przedmiotowej sprawie, w celu ustalenia wartości powstałej szkody, zasadnym było zasięgnięcie wiadomości specjalnych, toteż Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, P. D.. Wskazać należy, iż za w pełni uzasadnione należy uznać rozliczenie przez biegłego szkody jako szkody całkowitej. Należy bowiem zauważyć, że w sporządzonej opinii biegły dokonał obliczeń i ustaleń, z których jednoznacznie wynika, że koszty naprawy uszkodzonego pojazdu znacznie przekraczają wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. W świetle powyższego przeprowadzenie naprawy w sposób pozwalający na profesjonalne naprawienie wszystkich stwierdzonych uszkodzeń pojazdu należy uznać za pozbawione uzasadnienia ekonomicznego. Mając na uwadze prawidłowość sporządzonej

opinii i wysoki stopień profesjonalizmu biegłego, Sąd ustalił, że wartość pojazdu nieuszkodzonego wynosiła 22500 zł, a pozostałości – 7900 zł. Powstała szkoda wynosi zatem 14600 zł.

Jako że pozwany wypłacił powodowi kwotę 8500 zł pozostająca uzupełnieniu kwota odszkodowania wynosi 6100 zł.

Tym samym na rzecz powoda należało zasądzić kwotę 6100 zł tytułem odszkodowania.

Mając zatem na uwadze powyższe, na zasadzie art. 805 k.c. i nast. oraz na podstawie art. 481 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481. § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze powyższe przepisy, o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu zasądzając je od kwoty 5100 zł z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 20 grudnia 2014r. do 31 grudnia 2015r. oraz ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty, zaś od kwoty 1000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 12 grudnia 2017r. do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono w oparciu o art.98 § 1 i 3 k.p.c. Powód poniósł koszty opłaty od pozwu (255 zł) oraz od rozszerzonego powództwa (50 zł), koszty zastępstwa procesowego (2400 zł), koszt opłaty od pełnomocnictwa (17 zł) oraz uiścił zaliczkę na wynagrodzenie biegłego (400 zł), co daje w sumie kwotę 3122 zł.

SSR Tomasz Bulkowski